

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht : RKMO 20.003
Wet : Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Betreft : Verzoek schadevergoeding
Datum beslissing : 9 april 2020

1 PROCEDURE

Op 6 februari 2020 heeft de klachtencommissie een klachtenformulier ontvangen van de heer X., hierna te noemen verzoeker, inhoudende een drietal klachten. Daarnaast heeft verzoeker om schadevergoeding verzocht. Op 18 februari 2020 heeft de hoorzitting plaatsgevonden.

Op 27 februari 2020 heeft de klachtencommissie, bestaande uit de voorzitter, een onafhankelijke psychiater en een lid van de klachtencommissie, de klachten 1 en 3 op formele gronden gegrond verklaard en de beslissing op het verzoek tot schadevergoeding aangehouden tot de datum van 9 april 2020.

Bij brief van 3 maart 2020 heeft de klachtencommissie ingevolge artikel 10:11 lid 3 Wvggz de zorgaanbieder, in casu de Raad van Bestuur van Mondriaan, hierna te noemen verweerder, uitgenodigd zich uit te laten over het verzoek tot schadevergoeding. Deze heeft bij schrijven van 17 maart 2020 gereageerd.

2 VERZOEK TOT SCHADEVERGOEDING

Het verzoek strekt tot schadevergoeding wegens de beslissingen van verzoekers zorgverantwoordelijke tot beperking van de bewegingsvrijheid c.a. in de periode van 24 januari tot 4 februari 2020 (1), insluiting c.a. van 28 op 29 januari 2020 (2) en het toedienen van noodmedicatie middels depot c.a. op 1 februari 2020 (3), tot een bedrag van in totaal € 2.800,-.

Met betrekking tot het niet - gemotiveerd - op schrift stellen en overhandigen aan verzoeker van de beslissingen tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van beperking van de bewegingsvrijheid in de periode van 24 januari tot 4 februari 2020 (1) respectievelijk het toedienen van noodmedicatie middels depot op 1 februari 2020 (3) wordt om toekenning van een bedrag van € 100,- per verzuim verzocht.

3 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

3.1 STANDPUNT VERZOEKER

Het standpunt van verzoeker komt, samengevat, neer op het volgende.

Verzoeker legt aan zijn verzoek ten grondslag dat er jegens hem sprake is geweest van normovertredend handelen, met als gevolg dat hij immateriële schade heeft geleden in de vorm van het ervaren van gevoelens van verdriet, onbegrip, geen hulp aangeboden krijgen, angst en geen uitweg meer zien.

Het verzochte bedrag baseert klager op het in het onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam opgenomen forfaitaire stelsel, dat mede op basis van relevante rechtspraak is ontwikkeld.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

3.2 STANDPUNT VERWEERDER

Het standpunt van verweerder komt, samengevat, neer op het volgende.

Verweerder heeft zijn bedenking geuit bij het voornemen van de klachtencommissie om verzoeker per verzuim een bedrag van € 50,- toe te kennen. In verband daarmee heeft hij zich afgevraagd waarom de beide gegrond verklaarde klachten niet meer op de inhoudelijke motiveringen zijn getoetst, onder meer omdat verzoeker zo de mogelijkheid van het ontvangen van schadevergoedingen op basis van eventueel ook inhoudelijk geconstateerde tekortkomingen wordt ontnomen.

4 BEOORDELING KLACHTENCOMMISSIE

Ingevolge artikel 10:11 lid 1 Wvggz kan een klager bij de klacht die hij indient bij de klachtencommissie tevens om schadevergoeding door de zorgaanbieder verzoeken. Van deze mogelijkheid heeft verzoeker gebruik gemaakt.

Vast staat dat de klachten 1 en 3 op formele gronden gegrond zijn bevonden, omdat vanwege de zorgaanbieder niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz, dat - voor zover thans van belang - de geneesheer-directeure betrokkene een afschrift geeft van de beslissing van de zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg. Aan een inhoudelijke behandeling van de klachten 1 en 3 is de klachtencommissie derhalve niet toegekomen.

De klachtencommissie acht, mede in aanmerking genomen dat door verweerder daartegen geen verweer is gevoerd, voldoende aannemelijk dat verzoeker door dit evidente vormverzuim, met betrekking tot zowel de beperking van de bewegingsvrijheid als de toediening van noodmedicatie, gedurende enige tijd in angst en onzekerheid heeft verkeerd.

De uitreiking van vorenbedoelde afschriften heeft immers tot doel de betrokkene op voorhand te informeren over de voorgenomen vormen van verplichte zorg en zijn rechten in dezen.

Gelet op het bovenstaande ziet de klachtencommissie aanleiding verzoeker een schadevergoeding toe te kennen en zij acht in dezen een bedrag van € 50,- per vormverzuim, derhalve in totaal € 100,-, billijk. Dit betekent dat het verzoek voor het overige zal worden afgewezen.

5 BESLISSING

De klachtencommissie:

- kent aan verzoeker ten laste van Mondriaan een schadevergoeding toe van € 100,-;
- wijst af het meer of anders verzochte.

6 BEROEP

Het verzoek tot schadevergoeding is gebaseerd op artikel 10:11 lid 1 Wvggz.

Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige beslissing van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg, locatie Maastricht (artikel 10:7 lid 1 Wvggz).

De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan de verzoeker is meegedeeld, dan wel zes weken na de dag waarop de klachtencommissie uiterlijk een beslissing had moeten nemen (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).